

tueretur. Admetus facti hoc commotus illico re-
 conciliabatur, inq. pristinam assumebat amicitia-
 am Themistoclem. Videtis, Auditores,
 Themistoclem, sua spe & expectatione petum, ad
 Molossorum Regem confugisse, puerum ejus com-
 prendisse, comprehensumq. tunc tenuisse: donec
 ab irato Rege, tanquam homo ab homine, & quidem
 per & propter filium ejus, in gratiam rediret!
 O quanto majoris vero aestimanda haec est gratia,
 in quam per & propter unigenitum DEI filium, vera
 fide apprehensum, a DEO Patre supplicis dudum
 recepti sumus. Tanto videlicet majoris eadem gra-
 tia est pretii: quanto certiores ejus sumus: quanto
 & plus causa habemus: cur exultemus hodie, cur
 tripudiemus. Merito enim id facimus vel pro-
 pterea: quia omnia, quae a Regum Rege, DEO
 ter O. M. Patre, in ejus dulcissimo sanctissimoq.
 Domini nostri I. C. nomine rogamus, accipiemus.
 Et quidni? acciperemus omnia, quae petimus? Ecce
 enim, vel ipsa Scriptura attestante, justificati ex
 fide pacem habemus cum DEO ^{apud} Dominum nostrum
 I. C. Habemus, habemus videlicet pacem cum
 DEO Patre per Dominum nostrum I. C. per quem
 & fide adducti sumus in hanc gloriam: in qua
 stamus, & gloriamur sub spe gloriae DEI.
 Habemus & nos ipsi, verbis Apistola ad Hebraeos

Rom. V. 2.

Heb. IV. 15.

m. Ego vobis
 em: quae tan-
 parentum oia
 at homines.
 ter & expe-
 um. Graciam
 exulem sunt
 factus,
 am ab illo
 ram enim
 am de Pa-
 ac invidia
 anes deser-
 Admetum,
 itium erat,
 les & La-
 ris, & vel
 in fuga
 um, quam
 uic se per-
 ue inusitatis
 Regis au-
 neti am-
 b filium
 fidem se
 nienses;